

BECSEY TÓTH GYÖRGY

ABLAKFÉLFÁNAK DÜLŐ ASSZONYOK

a vacsorát mindig hatkor teszik a tűzre
mert akkor indulnak haza a férfiak
az asztalra fehér terítő kerül meg tányér
a kéményből kihajt a füst és szél riad

az ablak négyszögéből áldásként permetez
párákkal álmos árnyékuk ki a kőre
fazék füttyül s a lombbá lett füstvirágból
a szél elvisz egy lengő csokrot az esti mezőre

kíváncsi kapu tárulkozik a tapogatózó
és távoli meleget cipelő árnyékok előtt
óra üt

csak állnak és arra gondolnak mind
hogy holnap — holnap biztosan jóhírrrel
jó hírrel és május-ággal
köszönt majd be a karcsú délelőtt

